

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 9. Peccatu[m] vxoris Lot num fuerit mortale?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

exemplum enim suffecit, corpus visibile in statuam visibilem fuisse transformatum. Stat ergo ex homine statua, & statua salis; stat forma mulieris sine muliere, stat statuaque monstrum & diuinæ iustitiæ monumentum.

§. IX.

Peccatum uxoris Lot, an fuerit mortale?

Quandoquidem autem anima cum corpore non interiit, scire voles, quò ipsa abiit? Curiosa quæstio. Difficilis responsio. Quis enim inspexit diphtherā Iouis; quis vidit tabulas æternitatis? aut quis consiliarius Dei fuit? De hac tamen anima, sicut de Samfone, de Salomone deque alijs disputatur. Cornelius ita concludit: *Itaque anima huius uxoris, corpore conuerso in statuam, superstes mansit, atq; iuit ad infernū, aut potius Purgatorium: videtur enim hac eius retrospectio venialis tantum fuisse culpa.* Respexit enim vel ex muliebri leuitate, & curiositate; vel quia pluuij sulphuris de cælo cadentis sonitu, strepituque ignis tecta domosque cum furore corripientis, aut etiam pereuntium vociferatione mota fuit; vel quia dolore rerum amittendarum, ac miseratione ciuium suorum, patriæq; suæ

Cornel. à
Lapid. in
c. 19.
Gen. v. 26.

conflagrantis tracta sui oblita est; vel qui
 extimuit, ne & ipsam sequens à tergo flamma
 inuaderet. Quis Petrum censeat mor-
 taliter peccauisse, quando *conuersus* vidit
 illum discipulum, quem diligebat IESVS se-
 quentem, & interrogauit, *Domine hic autem*
 Sap. 10. 7. *quid?* Cur ergo tam subito ac seuerè ista
 muliercula est punita? Quia inobediens, &
 vt scriptura loquitur, *incredibilis*, hoc est
 incredula fuit. Haud enim credidit, aliquid
 referre ad salutem & incolumitatem
 suam, respicere, aut non respicere. Quia
 in re Dionysius Carthusianus existimat, illam
 mortaliter peccauisse. Petro autem
 non mandatum fuit, ne respiceret; neque
 ea in re incredulus fuit. Fuit ergo femina
 illius curiositas ex duplici capite peior.
 Alij tamen eam à peccato mortali excu-
 sant, tum ob inconsiderationem, tum ob
 leuitatem materiae, tum ob ignorantiam.
 quendam, aiunt enim venialem duntaxat
 hanc culpam fuisse, non solum quia nimis
 metu perculsa subito, praecipitanter, & in-
 deliberatè respexerit, quæ ratio mihi quæ-
 que probatur; sed etiam quia non respice-
 cere leuis illi visa sit res ac materia, atque
 ea propter non sciuerit, aut iudicauerit, illam

lam sub peccato mortali præcipi aut obligare. Quæ opinio an excusandæ curiositati sufficiat, apud me non est liquidum. Potuisset & Eua leuitatem & exiguitatem materiæ, pomi scilicet esum, obtendere; sed sciuit satis graue esse, quidquid à Deo præcipitur, atque mortis comminatione vetatur. Ita & vxor Lot audiuit ab Angelonon soli Lot marito, sed sibi quoq; & filiabus dici: *noli respicere post tergum, nec stes in omni circa regione: sed in monte saluum te fac, ne & tu simul pereas.* Satis ergo scire poterat, graue esse, quod tam grauis pœnæ intentatione prohibetur. Sed *incredibilis*, seu incredula fuit. Itaque si illam aliquid excusat, impetus excusat, qui in tali rerum statu potuit rationem præuenire. Plerumque enim affectus subitus caret libertate.

§. X.

Quid discamus ex vxoris Lot exemplo?

Siue autem lethaliter, siue venialiter peccarit, perspicuè inde cernitur, quàm sit *horrendum incidere in manus Dei viuentis!* *Iusta sunt iudicia eius,* quæ si ob eiusmodi vel incredulitatem, vel inobedientiam, vel curiositatem, siue mortalem, siue venialè,